
ПРАВЕДНИКИ

Білостоцька Марія Василівна (1883-1943)
Білостоцький Борис Опанасович (1910-1947)
Білостоцький Степан Опанасович (1913-2002)
Білостоцька Ніна Опанасівна (1914-1943)
Білостоцька Неоніла Борисівна (1928)
Білостоцька Віра Олександрівна (1914-1985)
Матвієнко Пилип

ВРЯТОВАНА

Гершман (Смирнова) Енвеліна Мотелівна (1936)

М.В. Білостоцька

Б.О Білостоцький

С.О. Білостоцький

Н.О. Білостоцька

В.О. Білостоцька

Н.Б. Білостоцька

Ела Гершман

Сім'я Білостоцьких мешкала в селищі Ворзель під Києвом. У березні 1942 року до Марії Білостоцької звернулися її друзі Пилип Миколайович і Ганна Гнатівна Матвієнко з проханням взяти до себе їх онуку Елу Гершман, батько якої був євреєм. Будинок Марії Василівни знаходився на околиці Ворзеля, в лісі, і вона погодилася.

Елу доглядала онука Білостоцької – Неоніла. Коли до будинку підходили незнайомі люди, вона відводила дівчинку до лісу.

У Ворзелі діяла група підпільників. Зв'язковими між ними і партизанами стали Марія Василівна Білостоцька, її донька Ніна і син Степан, який втік з німецького полону. Будинок Білостоцьких став явочною квартирою підпільників і партизан. Ніна і Степан відправляли до партизан солдатів і офіцерів Червоної Армії, які потрапили в оточення. Так було врятовано близько 60 чоловік.

У серпні 1943 року Марію Василівну і Ніну Опанасівну розстріляли гестапівці. Степану Опанасовичеві вдалося сховатися в лісі, а їх будинок фашисти спалили.

Після цього Елла Гершман перебувала по черзі у братів Бориса і Степана Білостоцьких в Кичеєвому. Брати разом з Пилипом Матвієнко вирили в лісі землянку, де часто ховали Елу і своїх дітей до приходу Червоної Армії.

Після війни Енвеліна Гершман закінчила Московський архітектурний інститут, працювала за фахом в різних організаціях Києва. Вийшла заміж, стала Смирновою, виростила двох синів. Степан Опанасович Білостоцький працював лісником, Борис Опанасович – столяром, Віра Олександрівна була домогосподаркою.

Неоніла Борисівна багато років пропрацювала вихователькою у дитячому будинку. Вулиця Мироцька у Ворзелі тепер носить ім'я Білостоцьких.

Матері, донці, синові і онуці Білостоцьких 1998 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру», а 1999-го – «Праведник народів Світу». Вірі Олександрівні і Борису Опанасовичу Білостоцьким 2001 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру». Неоніла Борисівна Білостоцька 2006 р. нагороджена орденом "За заслуги " III ступеня.